

Sygn. akt V U 2517/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 lipca 2016 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Mirosława Molenda-Migdalewicz

Protokolant: star. sekr. sądowy Katarzyna Awsiukiewicz

po rozpoznaniu w dniu 1 lipca 2016 r. w Legnicy

sprawy z wniosku P. O.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o ustalenie niepodlegania ubezpieczeniom społecznym w okresie od 01.11.2011 r. do 31.01.2013 r.

na skutek odwołania P. O.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 22 maja 2014 r.

znak (...) dec. nr (...)

I. **oddala odwołanie,**

II. **zasądza od wnioskodawcy na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. kwotę 1200 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.**

Sygn. akt V U 2517/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 22 maja 2014 r. nr (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. stwierdził, że P. O. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu od dnia 1 listopada 2011 r. do dnia 31 stycznia 2013 r.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że z danych zawartych na koncie ubezpieczonego oraz koncie płatnika wynika, że P. O. dokonał zgłoszenia siebie jako osoby ubezpieczonej od dnia 1 września 2011 r. z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności wyłącznie do ubezpieczenia zdrowotnego oraz za miesiące od 09/2011 do 04/2014 zadeklarował składkę na ubezpieczenie zdrowotne. W okresie od 1 września 2011 r. wnioskodawca posiadał następujące tytuły do podlegania ubezpieczeniom społecznym, tj.: - od 1 września 2011 r. został zgłoszony jako pracownik w wymiarze pełnego etatu u płatnika składek(...) Sp. z o.o.; ww. pracodawca złożył za wnioskodawcę jako pracownika raporty imienne ZUS RCA za miesiąc 09/2011 i 10/2011, od miesiąca 11/2011 nie złożył żadnych dokumentów rozliczeniowych ani nie dokonał wyrejestrowania z ubezpieczeń ww. ubezpieczonego; - od 1 lutego 2013 r. -wnioskodawca został zgłoszony do ubezpieczeń jako pracownik u płatnika składek (...) Sp. z o.o. Organ rentowy podał, iż prawomocną decyzją ZUS Oddział we W. z dnia 14 czerwca 2013 r. uznał, że P. O. jako pracownik u płatnika składek 9 (...) Sp. z o.o. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu

i wypadkowemu w okresie od 7 listopada 2011 r. do 31 stycznia 2013 r. P. O., mimo uprawomocnienia się ww. decyzji, nie sporządził za siebie jako ubezpieczonego prawidłowych dokumentów ubezpieczeniowych, tj. zgłoszenia od ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego jako osoby prowadzącej pozarolniczą działalność oraz deklaracji rozliczeniowych. Wskazując na powyższe, organ rentowy podał, iż w okresie od 1 listopada 2011 r. do 31 stycznia 2013 r. wnioskodawca nie posiadał innego tytułu do ubezpieczeń społecznych niż prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej. Stąd też obowiązek podlegania ubezpieczeniom społecznym z tego tytułu stwierdzony został w decyzji z dnia 22 maja 2014 r. –wydanej w oparciu o art. 83 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 6 ust. 1 pkt 5, art. 12 ust. 1 oraz art. 13 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

Od powyższej decyzji odwołanie złożył P. O., który zarzucił naruszenie:

1. art. 83 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 6 ust. 1 pkt 5, art. 12 ust. 1 oraz 13 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych oraz art. 7 k.p.a., art. 77 k.p.a. i art. 80 k.p.a. w zw. z art. 180 k.p.a., polegające na przedwczesnym rozstrzygnięciu przez Zakład kwestii dotyczącej ewentualnego podlegania przez ubezpieczonego obowiązkowym ubezpieczeniom, tj. emerytalnym, chorobowym i wypadkowym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej – co znalazło swój wyraz w sentencji zaskarżonej decyzji, podczas gdy –wbrew kategoriycznym twierdzeniom organu– ubezpieczony P. O. w okresie od 07.11.2011 r. do 31.01.2013 r. jako pracownik u płatnika składek 9 (...) Sp. z o.o. podlegał obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnym, rentowym chorobowym i wypadkowym. Wskazał, iż przedmiotowa sprawa zawisła w chwili obecnej przed Sądem Okręgowym w Legnicy V Wydziałem Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, a zatem do czasu jej finalnego rozstrzygnięcia ubezpieczony uznaje merytoryczne rozstrzygnięcie zaskarżonej decyzji za przedwczesne;

2. art. 107 § 3 k.p.a. w zw. z art. 180 k.p.a. oraz art. 8 k.p.a. poprzez całkowite pominięcie w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji faktu toczącego się w chwili obecnej postępowania w sprawie zawisłej przed Sądem Okręgowym w Legnicy V Wydziałem Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, sygn. akt: VU 2013/13, na skutek odwołania ubezpieczonego P. O. od decyzji ZUS z dnia 3 lutego 2014 r. nr (...), (...), w przedmiocie odmowy ponownego przyznania ubezpieczeniem prawa, o którym stanowi art. 83 ust. 1 pkt 1 ustawy systemowej – co w ocenie skarżącego świadczy przede wszystkim o wadliwie przeprowadzonym przez organ postępowaniu dowodowym.

Wskazując na powyższe, wnioskodawca wniósł o uchylene zaskarżonej decyzji ZUS w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, a nadto o zasądzenie od organu rentowego na jego rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Wniósł także o zawieszenie przedmiotowego postępowania do czasu zakończenia postępowania toczącego się przed Sądem Okręgowym w Legnicy V Wydziałem Pracy i Ubezpieczeń Społecznych (sygn. akt: VU 2013/13), które ma rozstrzygnąć, czy ubezpieczony P. O. podlegał obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnym, rentowym, chorobowym i wypadkowym w okresie od 7 listopada 2011 r. do 31 stycznia 2013 r., a które to rozstrzygnięcie ma znaczenie w przedmiotowej sprawie.

W odpowiedzi na odwołanie, organ rentowy wniósł o jego oddalenie, uzasadniając swoje stanowisko tak jak w zaskarżonej decyzji. Sprzeciwił się przy tym wnioskowi o zawieszenie postępowania, wskazując, iż zaskarżona decyzja jest następstwem decyzji wydanej w dniu 14 czerwca 2013 r., a nie decyzji wydanej w dniu 3 lutego 2014 r., która dotyczyła odmowy ponownego ustalenia obowiązku ubezpieczeń społecznych odwołującego jako pracownika u płatnika składek 9 (...) Sp. z o.o. z uwagi na nieprzedstawienie nowych dowodów lub okoliczności istniejących przed dniem wydania decyzji z dnia 14 czerwca 2013 r. Organ rentowy podniósł, iż pomiędzy decyzją z dnia 14 czerwca 2013 r. a decyzją z dnia 3 lutego 2014 r. nie zachodzi żaden związek merytoryczny i –w jego ocenie– rozstrzygnięcie niniejszej sprawy nie zależy od wyniku postępowania toczącego się w sprawie V U 2013/14.

W piśmie procesowym z dnia 24 czerwca 2016 r. (data wpływu) organ rentowy wniósł o zasądzenie od wnioskodawcy zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w sprawie, wskazując jako w.p.s. kwotę 8.749 zł.

Postanowieniem z dnia 5 lutego 2015 r. Sąd Okręgowy w Legnicy zawiesił niniejsze postępowanie do czasu zakończenia postępowania w sprawie V U 2013/14. Podjęcie postępowania nastąpiło z dniem 18 kwietnia 2016 r.

Na rozprawie w dniu 1 lipca 2016 r. pełnomocnik wnioskodawcy zmodyfikował żądanie, wnosząc o uchylenie zaskarżonej decyzji z uwagi na prawomocny wyrok tut. Sądu, który zapadł w sprawie o sygn. V U 2013/14. Podał, że w związku z tym orzeczeniem, z którego wynika, że w okresie od listopada 2011 r. do stycznia 2013 r. wnioskodawca nie podlegał jako pracownik ubezpieczeniom społecznym –jego zdaniem– należałoby na nowo ustalić tytuł podlegania ubezpieczeniu i ewentualną wysokość należnych składek z tego tytułu. Wniósł także o zasądzenie na rzecz wnioskodawcy od organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca P. O. od 1 czerwca 2004 r. prowadzi pod firmą (...) z/s w L. działalność gospodarczą w przeważającym zakresie robót budowlanych związanych ze wznoszeniem budynków mieszkalnych i niemieszkalnych. Wymieniony nie zgłaszał zawiadomień o zawieszeniu wykonywania tej działalności.

Od dnia 1 września 2011 r. P. O. został zgłoszony jako pracownik w wymiarze pełnego etatu u płatnika składek (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S.. Ww. pracodawca złożył za wnioskodawcę jako pracownika raporty imienne ZUS RCA za miesiąc wrzesień i październik 2011 r. Od miesiąca listopada 2011 r. ww. płatnik nie złożył żadnych dokumentów rozliczeniowych ani nie dokonał wyrejestrowania wnioskodawcy z ubezpieczeń.

Od dnia 7 listopada 2011 r. wnioskodawca został zgłoszony do ubezpieczeń społecznych jako pracownik w wymiarze pełnego etatu także u płatnika składek 9 (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W.. Ww. płatnik zgłoszenia wnioskodawcy jako pracownika dokonał w dniu 10 stycznia 2012 r. z datą wsteczną od 7 listopada 2011 r. Płatnik składek dokonał wyrejestrowania ubezpieczonego od dnia 1 lutego 2013 r. w związku z ustaniem tytułu do ubezpieczeń.

Od dnia 1 września 2011 r. P. O. dokonał zgłoszenia siebie jako osoby ubezpieczonej z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności wyłącznie do ubezpieczenia zdrowotnego oraz za miesiące od września 2011 r. do kwietnia 2014 r. zadeklarował składkę na ubezpieczenie zdrowotne.

Dodatkowo ww. wnioskodawca od dnia 1 lutego 2013 r. został zgłoszony do ubezpieczeń jako pracownik u płatnika składek (...) Sp. z o.o.

W związku z brakiem dokumentów potwierdzających okres zatrudnienia wnioskodawcy w 9 (...) Sp. z o.o., zgłoszeniem do ubezpieczeń po terminie oraz wykazywaniem od dnia 31 marca 2012 r. niezdolności do pracy osoby ubezpieczonej, a także w związku ze znaczną podstawą wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne (zwiększaną jeszcze pomiędzy kolejnymi okresami niezdolności), w sytuacji kiedy płatnik składek za cały okres zgłoszenia P. O. do ubezpieczeń nie dokonał żadnych wpłat składek na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych, organ rentowy zdecydował o przeprowadzeniu postępowania kontrolnego.

W wyniku tego postępowania, w dniu 14 czerwca 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. decyzją nr (...) stwierdził, że wnioskodawca jako pracownik u płatnika składek 9 (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W., nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu w okresie od 7 listopada 2011 r. do 31 stycznia 2013 r. Wymieniona decyzja nie została zaskarżona odwołaniami ani przez płatnika składek ani przez ubezpieczonego. Korzysta z przymiotów ostateczności i prawomocności. Pomimo tego –wbrew dyspozycji art. 38 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych– w organie rentowym nie zostały złożone korekty dokumentów ubezpieczeniowych.

Powołując się na przepis art. 83a ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych P. O. pismem z dnia 14 sierpnia 2013 r. wniósł o wszczęcie i przeprowadzenie postępowania mającego na celu ponowne ustalenie jego prawa, o którym stanowi wskazany wyżej przepis i w konsekwencji wydanie nowej decyzji co do istoty sprawy poprzez uznanie, że jako pracownik firmy 9 (...) Sp. z o.o. był w okresie od 7 listopada 2011 r. do 31 stycznia 2013 r. objęty ubezpieczeniem emerytalnym, rentowymi, chorobowym i wypadkowym. Ubezpieczony wniósł o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów z umowy o pracę z dnia 7 listopada 2011 r. z 9 MEDIA, deklaracji rozliczeniowej dotyczącej należności składkowych i wypłaconych świadczeń z dnia 1 grudnia 2012 r. i raportu

miesięcznego osoby ubezpieczonej ZUS RMUA z dnia 17 maja 2012 r. i z dnia 27 czerwca 2012 r. na okoliczność potwierdzającą odprowadzanie składek, karty informacyjnej na okoliczność uczestniczenia w kolizji drogowej dnia 13 marca 2012 r., a ponadto wniósł jeszcze o przesłuchanie świadków R. G. i A. D. oraz przesłuchania wnioskodawcy na okoliczność nawiązania i rzeczywistego świadczenia stosunku pracy w okresie zatrudnienia od 7 listopada 2011r. do 31 stycznia 2013r.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. decyzją nr (...) z dnia 3 lutego 2014 r. odmówił ponownego ustalenia obowiązku ubezpieczeń społecznych P. O. jako pracownika u płatnika 9 (...) Sp. z o.o. z uwagi na nieprzedstawienie nowych dowodów lub okoliczności istniejących przed dniem wydania decyzji z dnia 14 czerwca 2013 r.

Powyższą decyzję odwołaniem zaskarżył wnioskodawca. Sprawa z odwołania ubezpieczonego od decyzji ZUS z dnia 3 lutego 2014 r. zawisła przed tut. Sądem pod sygn. akt V U 2013/14. W sprawie tej Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 9 lutego 2016 r. oddalił odwołanie P. O. i zasądził od niego na rzecz organu rentowego koszty zastępstwa procesowego. Wnioskodawca nie wywiódł od ww. wyroku apelacji.

Dowód: dokumenty z akt ubezpieczeniowych wnioskodawcy, w tym: dane o zgłoszeniach

ubezpieczonego, ZUS ZPA, dane ubezpieczonego o podstawach wymiaru, decyzja

z dnia 14.06.2013 r., decyzja z dnia 03.02.2014 r.

dokumenty z akt SO w Legnicy o sygn. VU 2013/14, w tym: odwołanie, wyrok z dnia

09.02.2016 r. wraz z uzasadnieniem

P. O. pismem z dnia 30 kwietnia 2014 r. został zawiadomiony o wszczęciu postępowania w sprawie ustalenia okresu podlegania ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej oraz pouczone o prawie do czynnego udziału w postępowaniu, w tym wypowiedzania się co do zebranych dowodów i materiałów. Do dnia wydania decyzji wnioskodawca nie złożył żadnych wniosków ani zastrzeżeń w sprawie. Nie dokonał też korekty dokumentów ubezpieczeniowych.

W dniu 22 maja 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wydał decyzję nr (...), w której stwierdził, że P. O. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu od dnia 1 listopada 2011 r. do dnia 31 stycznia 2013 r.

Dowód: dokumenty z akt ubezpieczeniowych wnioskodawcy, w tym: zawiadomienie z dnia

30.04.2014 r., decyzja z dnia 22.05.2014 r.

P. O. za 2011 r. wykazał przed organem skarbowym w dokumencie PIT-38 kwotę 28.469,51 zł z tytułu odpłatnego zbycia pochodnych instrumentów finansowych. Za ten rok w dokumencie PIT-36L wnioskodawca wykazał przychód z prowadzonej pozarolniczej działalności gospodarczej w wysokości 3.172.647,24 zł.

W roku 2012 P. O. z tytułu prowadzonej pozarolniczej działalności gospodarczej wykazał przychód w wysokości 4.564.379,72 zł, a ze zbycia pochodnych instrumentów finansowych – w wysokości 3.474 zł.

Wnioskodawca w 2013 r. również osiągał przychody z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej. Ich wysokość wykazana w dokumencie PIT-36L wynosiła 11.942.382,25 zł. W tym roku z tytułu odpłatnego zbycia pochodnych instrumentów finansowych wnioskodawca uzyskał przychód w kwocie 8.000 zł.

P. O. w okresie pomiędzy listopadem 2011 r. a styczniem 2013 r. zatrudniał pracowników, wykazując przed Urzędem Skarbowym przychody do opodatkowania z tytułu wynagrodzeń pracowniczych w kwotach wahających się od 264 zł do nawet 33.299,52 zł.

Ubezpieczony posiada zaległości podatkowe w podatku od towarów i usług, w podatku dochodowym od osób fizycznych i w podatku dochodowym od osób fizycznych od wypłaconych wynagrodzeń. Zaległości te pochodzą głównie z okresu 2014 – 2016, za wyjątkiem zaległości w podatku od towarów i usług, które obejmują okres od stycznia 2013 r.

Dowód: pismo Naczelnika Urzędu Skarbowego w L. z dnia 14.06.2016 r. k. 85-87

pismo organu rentowego z dnia 21.06.2016 r. wraz z załącznikami k. 90-125

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie jest niezasadne.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2013 r., poz. 1442 ze zm.), obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są między innymi osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność oraz osobami z nimi współpracującymi.

W myśl art. 13 pkt 4 ww. ustawy, obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu podlegają osoby prowadzące pozarolniczą działalność – od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Stosownie zaś do art. 12 ust 1 powołanej ustawy –w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2010 r.– obowiązkowo ubezpieczeniom wypadkowemu podlegają osoby podlegające ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym.

W rozpoznawanej sprawie spór dotyczył tego, czy wnioskodawca w okresie od 1 listopada 2011 r. do 31 stycznia 2013 r. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu jako osoba prowadząca działalność gospodarczą. Materiał dowodowy zgromadzony w niniejszym postępowaniu wykazał ponad wszelką wątpliwość, że w ww. spornym okresie P. O. faktycznie prowadził działalność gospodarczą i jednocześnie –oprócz prowadzenia tej działalności– nie miał innego tytułu do objęcia obowiązkowymi ubezpieczeniami społecznymi. Prawomocną decyzją z dnia 14 czerwca 2013 r. stwierdzone bowiem zostało, że wnioskodawca jako pracownik u płatnika 9 (...) Sp. z o.o. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu w okresie od dnia 7 listopada 2011 r. do dnia 31 stycznia 2013 r. Wnioskodawca próbował „wzruszyć” ww. decyzję, przedkładając w organie rentowym nowe dowody. W następstwie takiego zachowania ubezpieczonego organ rentowy wydał w dniu 3 lutego 2014 r. decyzję, mocą której odmówił wnioskodawcy ponownego ustalenia obowiązku ubezpieczeń społecznych jako pracownik u płatnika składek 9 (...) Sp. z o.o. –z uwagi na nieprzedstawienie nowych dowodów lub okoliczności istniejących przed dniem wydania decyzji z dnia 14 czerwca 2013 r. Prawdopodobnie decyzji z dnia 3 lutego 2014 r. potwierdził tut. Sąd, który w sprawie toczącej się pod sygn. V U 2013/14 oddalił odwołanie wnioskodawcy. Ww. orzeczenie nie zostało zaskarżone –stało się prawomocne i wiąże Sąd w rozpoznawanej sprawie. Z orzeczenia tego wynika, że w mocy pozostała decyzja odmawiająca wnioskodawcy ponownego ustalenia obowiązku ubezpieczeń społecznych jako pracownik u płatnika składek 9 (...) Sp. z o.o. Biorąc zaś pod uwagę także wcześniejszą prawomocną decyzję ZUS ustalającą, że P. O. w okresie od 7 listopada 2011 r. do 31 stycznia 2013 r. nie podlegał obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym jako pracownik u płatnika 9 (...) Sp. z o.o., stwierdzić należało, iż w spornym okresie jedynym tytułem do objęcia wnioskodawcy obowiązkowymi ubezpieczeniami społecznymi była prowadzona przez niego pozarolnicza działalność gospodarcza. Co prawda Sąd orzekający w sprawie V U 2013/14 w uzasadnieniu swojego orzeczenia (na str. 11) zawarł stwierdzenie, w którym poddał w wątpliwość w ogóle prowadzenie działalności gospodarczej przez wnioskodawcę, jednakże treść tego uzasadnienia nie wiąże tut. Sądu. Jak podkreśla się w judykaturze, moc wiążąca (prawomocność materialna) orzeczenia, o której mowa w art. 365 § 1 k.p.c., odnosi się tylko do treści jego sentencji, a nie uzasadnienia. Nie mają zatem mocy wiążącej ani poglądy prawne wyrażone w uzasadnieniu orzeczenia, ani motywy i ustalenia faktyczne zawarte w uzasadnieniu. Przedmiotem prawomocności materialnej jest bowiem ostateczny rezultat rozstrzygnięcia, a nie przesłanki, które do niego doprowadziły. Sąd przy

wydaniu wyroku nie jest związany zarówno ustaleniami faktycznymi poczynionymi w innej sprawie, jak i poglądami prawnymi wyrażonymi w uzasadnieniu zapadłego w niej wyroku (por. np. wyrok SA w Gdańsku z dnia 26 września 2012 r., V ACa 560/12).

Materiał dowodowy zgromadzony w niniejszym postępowaniu, w tym przede wszystkim informacje uzyskane od Naczelnika Urzędu Skarbowego w L. (k. 85-87), wykazały ponad wszelką wątpliwość, że P. O. w spornym okresie, tj. od listopada 2011 r. do stycznia 2013 r., prowadził działalność gospodarczą. Działalność tę – pod firmą (...) z/s w L. – wnioskodawca zaczął prowadzić już w 2004 r. i jak dotąd nie zgłaszał zawiadomień o zawieszeniu jej wykonywania. Za rok 2011 wymieniony z tytułu prowadzonej pozarolniczej działalności gospodarczej wykazał przychód w wysokości 3.172.647,24 zł, za rok 2012 – przychód w wysokości 4.564.379,72 zł, a za rok 2013 – przychód 11.942.382,25 zł. Ww. wartości wykazane zostały w dokumentach PIT-36L, a więc dokumentach przeznaczonych dla osób, które prowadzą własną działalność gospodarczą, rozliczaną w systemie liniowym. Ponadto, jak wynika z pisma Naczelnika Urzędu Skarbowego w L. z dnia 14 czerwca 2016 r. P. O. w okresie pomiędzy listopadem 2011 r. a styczniem 2013 r. zatrudniał także pracowników, wykazując przed Urzędem Skarbowym przychody do opodatkowania z tytułu wynagrodzeń pracowniczych w kwotach wahających się od 264 zł do nawet 33.299,52 zł. W systemie (...) odnotowano bowiem informacje PIT-11 dla pracowników, w których wykazano przychody z należności ze stosunku pracy m.in. za okres, który jest okresem spornym w niniejszej sprawie. Z informacji Naczelnika Urzędu Skarbowego wynika też, że ubezpieczony posiada pewne zaległości podatkowe, w tym m.in. w podatku od towarów i usług z okresu od stycznia 2013 r., a więc z okresu, który swoim początkiem obejmuje końcowy okres sporny w niniejszej sprawie. W takim stanie rzeczy wątpliwości Sądu nie budziło, że wnioskodawca w okresie od 1 listopada 2011 r. do 31 stycznia 2013 r. prowadził własną działalność gospodarczą stanowiącą tytuł do objęcia obowiązkowymi ubezpieczeniami społecznym. Podkreślić w tym miejscu wypada, że o prowadzeniu pozarolniczej działalności gospodarczej świadczy przede wszystkim osiągnięty przez prowadzącego taką działalność przychód, a nie dochód, który – po odliczeniu kosztów uzyskania przychodu – może mieć wartość zerową czy nawet ujemną. Stąd też – zdaniem Sądu – nieosiągnięcie dochodów przez przedsiębiorcę, związane przecież z podejmowanym przez niego ryzykiem prowadzenia działalności gospodarczej, nie przesądza o fakcie prowadzenia tej działalności. Miarodajnym dla takich ustaleń jest przede wszystkim przychód osiągnięty z takiej działalności. A w rozpoznawanej sprawie P. O. w okresie spornym przychody – i to w znaczących wysokościach – osiągał, wykazywał też przychody do opodatkowania od wynagrodzeń pracowników, a nadto nie do końca pozostawał rozliczony z tytułu podatku od towarów i usług. Okoliczności te – w ocenie Sądu – są wystarczające do przyjęcia, że wnioskodawca w okresie od 1 listopada 2011 r. do 31 stycznia 2013 r. prowadził działalność gospodarczą stanowiącą tytuł do objęcia obowiązkowymi ubezpieczeniami społecznymi. Zresztą w okresie tym sam się dodatkowo zgłosił do ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu prowadzenia takiej działalności. W świetle powyższych uwag, zdaniem Sądu, nie było potrzeby dodatkowego przeprowadzania dowodu w postaci przesłuchania wnioskodawcy. Jak wiadomo, jest to tylko dowód posiłkowy, stosowany w szczególności w sytuacji, gdy inne dowody w sprawie są niewystarczające do ustalenia pewnych faktów – a tak w niniejszej sprawie nie było. Dowody z dokumentów zawartych w aktach ubezpieczeniowych oraz informacje nadesłane przez Naczelnika Urzędu Skarbowego były wystarczające do poczynienia ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie. Nie należy też tracić z pola widzenia okoliczności, że wnioskodawca był dwukrotnie wzywany do osobistego stawienia celem przesłuchania i mimo prawidłowych wezwań nie stawił się na żadną rozprawę, ani nie usprawiedliwił swojego niestawienia, czym sam pozbawił się możliwości złożenia wyjaśnień.

Mając na uwadze powyższe, Sąd uznał, iż zaskarżona decyzja organu rentowego jest prawidłowa i nie narusza żadnych przepisów prawa. Dlatego też nie było żadnych podstaw do jej zmiany, a tym bardziej do jej uchylecia. Zgodnie bowiem z treścią przepisu art. 477¹⁴ k.p.c., Sąd oddala odwołanie, jeżeli nie ma podstaw do jego uwzględnienia (§ 1), albo – w przypadku uwzględnienia odwołania – zmienia w całości lub w części zaskarżoną decyzję organu rentowego i orzeka co do istoty sprawy (§ 2). Cyt. przepis nie przewiduje rozstrzygnięcia w postaci uchylecia decyzji ZUS. Dlatego też wniosek pełnomocnika wnioskodawcy o uchylecie zaskarżonej decyzji, zawarty w odwołaniu, a następnie ponowiony na ostatniej rozprawie, nie zasługiwał na uwzględnienie.

Z powyższych względów, Sąd –na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.– oddalił odwołanie wnioskodawcy, jako nie mające uzasadnionych podstaw.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł w oparciu o przepis art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t.jedn.: Dz.U. z 2013 r., poz. 490 z późn. zm.) w zw. z § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r., poz. 1804).